ROK V. Dnia 25 września 1931 roku. Nr. 5.

ŻYCIE STRAŻACKIE

ORGAN ZWIĄZKU STRAŻY POŻARNYCH WOJEW. KIELECKIEGO

BEZPŁATNY DODATEK DO NR. 18 „GAZETY STRAŻACKIEJ".
Wychodzi 25 każdego miesiąca.

Redakcja mieści się w Kielcach w biurze Związku Straży Pożarnych wojew. Kieleckiego przy ul. Śniadeckich 30. Telefon 5-14.

Zjazd ćwiczebny — święto strażackie!

Okres letni — to wytężona i mozolna praca dla strażaka. Ciągła gotowość bojowa, szkolenie się w podniesieniu sprawności swojej oraz gaszenie pożarów świadczy wymownie ile na to potrzeba czasu, trudu i poświęcenia. Dobre rezultaty w pracy swej osiągnąć mogą tylko ludzie sercem i duszą oddani sprawie pożarnictwa.

Okres letni — to również sezon zawodów konkursowych, który wymaga od członków korpusu straży niezmiernie dużego wysiłku w systematycznem szkoleniu się, dobrej a silnej woli i wytrwałości w podjętych przygotowaniach.

Wokoło, jak szeroko rozrzucone są placówki strażackie, obserwujemy Druhów z zapałem studjujących regulamin zawodów i intrukcję ćwiczebną, w nowem wydaniu, bo ich dumą jest sprostać zadaniu — zdobyć dla swojej drużyny właściwe miejsce. Tu i owdzie widzimy ożywioną i pełną poświęcenia pracę drużyny nad sposobieniem się do wyczynów — szlachetnej rywalizacji o palmę pierwszeństwa.

Z nastaniem niedzieli decydującej obserwujemy w różnych miejcowościach błyszczące kaski i liczne szyki odświętnie umundurowanej braci strażackiej, a tony zgranych zespołów muzycznych, w takt i rytm zwartych szeregów, oznajmiają święto strażackie — zjazd ćwiczebny!

W dniu takim biorą współudział również reprezentanci władz państwowych, samorządowych, organizacyjnych i szeroki ogół społeczeństwa miejscowego, bo to dzień, w którym odbywa się przegląd sił naszych, przegląd wyszkolenia oraz ocena sprawności bojowej poszczególnych straży.

Druhowie, pamiętajcie o tem, że tak władze, jak i społeczeństwo w większości umieją doceniać ważność i znaczenie prac strażackich, a każdy krok i ruch Wasz na zjeździe jest śledzony i obserwowany z ogromnem zaciekawieniem. A wiecie dlaczego? — Albowiem w Was jest przyszłość lepszego jutra. — Jesteście członkami tej wielkiej organizacji społecznej, która w życiu narodu i Państwa Polskiego odegrać ma rolę pierwszorzędnego znaczenia pod względem bezpieczeństwa przeciwpożarowego i wychowania obywatelskiego. Nie wolno Wam zawieść pokładanych nadziei w tej pracy!

Zjazd ćwiczebny — to wielkie i uroczyste święto strażackie, które z całą powagą i godnością naszego munduru korporacyjnego winno być należycie przez nas uświetnione.

W zjazdach ćwiczebnych nie może zabraknąć ani jednego członka Zarządu jak i Korpusu. Oczekujemy w tym względzie większego niż dotychczas zainteresowania.

Obowiązkiem każdego strażaka, oprócz wyznaczonego pogotowia na wypadek pożaru, winno być bezwzględne stawienie się na zjazd, aby jego drużyna była należycie i godnie reprezentowana. Zachowanie się strażaka, szczególniej w mundurze, winno odpowiadać ściśle regulaminowi służby wewnętrznej, aby w niczem nie uchybił powadze swojego munduru, nie skompromitował swojej drużyny, a uzewnętrznił na każdym kroku karność i spoistość korporacyjną.

Na zew trąbki sędziowskiej z zapartym oddechem śledzą wszyscy przebieg pokazów konkursowych, wyczekując dobrych wyników naszych zespołów strażackich. Zważcie również i na ten wysiłek, zacni Druhowie, abyście nie zrobili zawodu tym, którzy w Was chcą widzieć dzielnych obrońców mienia ludzkiego, a Wasi dowódcy—zwycięzców!

Pamiętajcie więc, Druhowie, że w dniu zjazdu i zawodów macie chlubnie zapisać się w szeregach Waszych, bo to dzień popisu drużyny Waszej — to wielkie święto strażackie!

J. Plebanek.

Taktyka pożarna.

(Ciąg dalszy).

Obrona.

Obrona polega na zabezpieczeniu budynków lub objektów zagrożonych. Podczas większych pożarów (masowych) najważniejszą rolę w akcji ratunkowej odgrywa obrona. Musi być prowadzona rozważnie i starannie. Zatrzymać roznoszenie się pożaru jest rzeczą trudną, ale możliwą przy planowej i energicznej akcji. Rozszerzanie się pożaru zatrzymujemy przez: a) odsunięcie przedmiotów palnych, b) chłodzenie przedmiotów lub objektów zagrożonych i c) ochronę przedmiotów, którym grozi ogień lotny.

a) Aby usunąć przedmioty palne dalej od ognia, robimy przerwę pomiędzy budynkami płonącemi i zagrożonemi. Dla uskutecznienia tego zadania, usuwamy płoty, stosy drzewa, słomy, mniejsze przybudówki a nieraz i większe budowle.

b) Chłodzimy przedmioty za pomocą polewania ich wodą z sikawek, hydropultów, hydronetek lub wiader, polewając ściany budynków zagrożonych.

c) Od lotnego ognia zabezpiecza się przez pokrywanie, zwłaszcza słomianych dachów, lub stogów słomy, czy siana, brezentami lub płachtami zlewanemi wodą. Ustawiamy również na dachach dyżury z tłumicami, aby każdą iskrę tłumić. Powstające ognie od iskier o ile brak nam wody zasypujemy świeżą ziemią.

Działalność dowódcy akcji.

Pożar można porównać z bitwą. Jak podczas bitwy kierownictwo całe spoczywa w ręku wodza danej armji, tak i zarządzanie całą akcją podczas pożaru musi się skupiać w jednem ręku t. j. dowodzącego akcją ratunkową. Pierwszą czynnością dowódcy akcji jest, jak już wspomniano, wywiad i natychmiastowe stworzenie planu działania.

Jeżeli w płonących lub zagrożonych budynkach mogą być ludzie lub zwierzęta, to przedewszystkiem zarządza się szybkie ratowanie tychże. Sam jednak dowódca zasadniczo nie powinien w niem brać udziału, chyba w wyjątkowych razach, gdy ilość strażaków jest niewystarczająca lub, gdy obecność dowódcy, przykład odwagi i poświęcenia są niezbędne.

W zwykłych warunkach kierownictwa obecność dowodzącego przy ratowaniu ludzi i zwierząt jest konieczna dla dopilnowania dobrego i celowego wykonania stworzonego sobie planu działania.

Dowódca winien trzymać się zasady. że prowadząc akcję na pożarze **jest tylko kierownikiem, a nie wykonawcą.** Winien zająć takie stanowisko obserwacyjno-kierownicze, aby wzrokiem swoim był wszędzie — widział wszystko. Kontroluje również wyznaczone przez siebie posterunki, zagrzewa strażaków do pracy, a jeśli źle jest wykonywany jego rozkaz poprawia, ewentualnie karci.

Dowódca akcji baczy także na dowóz i czerpanie wody, pilnuje aby konie dowożące wodę były równomiernie używane, nie męczyły się zbytnio i t. d. Przedewszystkiem śledzi ludzi zajętych bezpośrednio przy ogniu — toporników i prądowników. Jeżeli są przemęczeni zarządza im zmianę. O ile kierownik akcji zauważy swój błąd, mylne ustawienie sikawki, złe stanowisko prądownika i t. p., powinien błąd naprawić bez gorączkowania się, bez uniesień a w zupełnym spokoju tak, jakby ta zmiana była celowa.

Brak decyzji planowej powoduje często przerzucanie narzędzi niepotrzebnie, wytwarza chaos i zamieszanie, co może zrazić ludzi do pracy i wzbudzić nieufność do kierownika akcji. W razach wątpliwych i trudnych sytuacjach kierownik na poczekaniu zwołuje naradę oficerów (dowódców oddziałowych). Wdawanie się w gawędy z publicznością, słuchanie ich rad i wskazówek jest niedopuszczalne. Stanowisko kierownika akcji winno być oznaczone czerwonym proporczykiem. Przy kierowniku znajdują się trębacz oraz adjutant, względnie łącznik do roznoszenia rozkazów. Przy pożarze wydawać jaknajmniej rozkazów słownych, stosując tonowe i gestowe. Unikać krzyków, wymyślań i zdenerwowania, gdyż to zwiększa zgiełk i przestrach i tak przerażonych mieszkańców.

Dobrego dowódcę akcji cechują: spokój, zrównoważenie, zimna krew, przytomność umysłu, szybka i celowa orjentacja oraz stanowczość w swoich zarządzeniach, które winny być wypowiadane z całym spokojem, zwięźle — krótko, a jasno i zrozumiale dla ogółu podkomendnych.

Działanie straży.

Wogóle wszystkie ruchy strażaków i całych oddziałów powinny być szybkie, celowe, pewne siebie, bez wahań się i bez przenoszenia się z miejsca na miejsce. Rozkazy wykonywuje się niezwłocznie w zupełnem milczeniu. Dowódcy oddziałów wypełniają natychmiast zlecenia swego naczelnika, a szybko orjentując się w danej sytuacji wydają odnośne rozkazy już bardziej drobiazgowo swoim podkomendnym.

Działanie straży musi być sprawne, jej ruchy pewne i w zupełnym spokoju. Dzielne

natarcie i skuteczna obrona wzbudzają zaufanie mieszkańców i napawają ich otuchą, pobudzając zarazem do współdziałania w pompowaniu i wynoszeniu rzeczy.

Obowiązki strażaków.

Każdego strażaka obowiązuje przy pożarze bezwzględna karność i natychmiastowe, sumienne wypełnienie rozkazów. Jeżeli rozkazu nie zrozumiał, powinien prosić o powtórzenie. Krzyczeć i hałasować nie wolno. Na wyznaczone stanowisko należy bezwłocznie udać się bez szemrania i ociągania się. Jeżeli zagraża niebezpieczeństwo własnemu życiu, wtedy strażak winien o tem zameldować swojemu dowódcy. Na otrzymane polecenie wykonania swoich czynności odpowiada słowem „rozkaz"! Każdy strażak winien pilnować porządku i narzędzi mu powierzonych. Działanie na własną rękę i schodzenie ze stanowiska dozwolone jest tylko w wyjątkowych wypadkach, szczególniej, jeżeli chodzi o uratowanie życia ludzkiego, czy zwierzęcia, lub zażegnanie niebezpieczeństwa dla ostrzeżenia o niem władzy i kolegów.

(Dalszy ciąg nastąpi).

Z działalności Związku Wojewódzkiego.

Dnia 28 sierpnia r. b. odbyło się posiedzenie Zarządu przy udziale mjr. Reca, referenta P. W. i W. F. Głównego Związku.

Po przyjęciu protokułu poprzedniego zebrania zabrał głos mjr. Rec i przedstawił plan prac P. W. i W. F. Głównego Związku, który chce wprowadzić do programu sporty ze specjalnem uwzględnieniem strzelectwa.

Jako początek tej pracy w Związku odbędą się kursy instruktorów sportowych i strzelectwa oraz specjalne kursy narciarskie, uwzględniające domowy wyrób nart dla rozpowszechnienia tego sportu w strażach. Po dyskusji postanowiono przystąpić do propagowania w strażach P. W. i W. F. ze specjalnem uwzględnieniem strzelectwa, wydając odpowiednie polecenie instruktorom okręgowym. Jednocześnie postanowiono nawiązać łączność z Wojewódzkim Komitetem P. W. i W. F., poleając okręgom uczynić to samo w odniesieniu do Powiatowych Komitetów. Polecono inspektorowi dopilnować należytego obesłania kursów w Lublinie i Krakowie.

Następnie rozpatrzono ważniejszą korespondencję i przystąpiono do rozpatrzenia spraw finansowych, które przedstawił skarbnik, druh Hempel.

Komisja Rewizyjna dnia 28 sierpnia dokonała kontroli księgowości i kasy za I kwartał b. r., znajdując wszystko w porządku. Wobec dużych płatności w m. wrześniu postanowiono przystąpić do energicznego ściągania zaległości od Związków Okręgowych i samorządów. Stwierdzono, że Okręgi zalegają z opłatą za wydawnictwa i odznaczenia oraz za składki za lata ubiegłe, płacąc opieszale składki członkowskie za rok 1931/32.

Przyjęto do wiadomości sprawozdanie p. o. inspektora za miesiąc sierpień. Działalność swoją w terenie ograniczył on do skontrolowania sprawności okręgów: Będzin, Opoczno, Miechów, Busko, Kielce i straży: w Chęcinach, Niewachlowie, Rozwadach, Opocznie, Brzustowcu oraz K. P. G. w Dyminach i Niewachlowie. Brał udział przy pożarze w Januszowicach, w odprawie naczelników i konferencji zarządów O. S. P. w Opocznie, oraz w posiedzeniu Zarządu Okręgowego w Kielcach. Przeprowadził 3-dniowy kurs dla naczelników rejonowych w Kielcach i manewry rejonowe w Dyminach, w których wzięło udział 5 straży. Poza tem odbył cały szereg konferencyj organizacyjnych i załatwił różne sprawy bieżące. Wyjeżdżał w teren 14 razy, poświęcając na to 12 dni; na kurs zużył 3 dni; na prace biurowe — 10 dni; wolnych miał 3 dni.

Poza tem zarząd rozpatrzył ankietę odnośnie zmian statutów związkowych, zatwierdził projekt regulaminu pracy referenta pożarniczego przy Sejmiku, oraz załatwił sprawy gospodarcze i bieżące. Na zakończenie rozpatrzono wnioski o odznaczenia. Wobec obfitości materjału posiedzenie przedłużono i trwało ono godzin 7 bez przerwy.

Dnia 28 sierpnia odbyło się posiedzenie Komisji Rewizyjnej Wojewódzkiego Związku, która przeprowadziła kontrolę księgowości i kasy za I-szy kwartał 1931 rok.

Dnia 11 września wydano okólnik Nr. 11/31 w sprawie: odprawy Korpusu Technicznego w dniu 24 września, niewykonanych zarządzeń związku, walnych zgromadzeń okręgów, składek, zakazu opłacania czynności organizacyjnych, sądów konkursowych, kursów dla naczelników rejonów, prenumeraty pism związkowych, raportów o pożarach, korespondencyj do „Życia Strażackiego", kursów instruktorów sportowych i strzeleckich, planów kwartalnych, przyjmowania narzędzi pożarniczych, bezpłatnych przejazdów straży.

Z działalności Okręgów.

Okręg Stopnicki (Busko).

W dniu 23 sierpnia r. b. odbyła się odprawa oficerska dla rejonów I i II w sali Wydziału Powiatowego w Busku. Obecnych 12

oficerów, reprezentujących 7 straży. Odprawę zagaił druh Wójcik Jan, który omówił plan pracy na najbliższą przyszłość oraz regulamin zjazdów i zawodów Gł. Związku. Druh Hiżycki, p. o. instruktor omówił szczegółowo program zawodów, regulamin służby wewnętrznej, sposób sporządzania planów pracy, program wyszkolenia I stopnia w zakresie strażaka oraz sprawy bieżące. W dniu 30 sierpnia takaż odprawa odbyła się w Stopnicy dla rejonu III. Udział w niej wzięło 17 oficerów, reprezentujących 15 straży.

Okręg Olkuski.

Zjazd strażacki w Ogrodzieńcu.

Dnia 16 sierpnia 1931 roku odbył się w Ogrodzieńcu po raz pierwszy zjazd straży pożarnych rejonu Ogrodzienieckiego, na który przybyły następujące straże: Ogrodzieniec, Kielkowice, Cementownia „Wiek", Rodaki i Ryczówek oraz delegat ze straży w Karlinie. Niedopisała tylko straż z Ryczowa.

Zjazd rozpoczął się zbiórką straży na placu obok remizy Straży Ogrodzienieckiej, gdzie raport od poszczególnych dowódców drużyn odebrał zast. kom. zjazdu druh Konstanty Straszak.

Raport z całości w imieniu Okręgu olkuskiego przyjął st. instr. N. Kałkowski z Olkusza w otoczeniu st. instr. Eugenjusza Wochtmana z Zawiercia i zastępcy naczelnika Wincentego Piotrowskiego z Olkusza (fabryka), zaproszonych w charakterze sędziów.

Następnie przy dźwiękach orkiestry udano się do miejscowego kościoła na nabożeństwo, odprawione przez nowego proboszcza księdza Podkopała z Olkusza, który wygłosił kazanie nawiązane serdecznie i życzliwie do ideologji i roli strażactwa polskiego, nawołując przytem społeczeństwo do usilnego popierania placówek strażackich.

Po defiladzie wyruszono na plac ćwiczeń, gdzie odbyły się zawody konkursowe dla straży wiejskich, które to zawody z dużem zainteresowaniem śledziła licznie zromadzona publiczność.

Takiż zjazd i zawody odbyły się w przeddzień w Kroczycach, podczas których wyszła zwycięsko straż miejscowa, osiągając za wykonane ćwiczenia 12 punktów i kwalifikacje do zawodów Okręgowych.

Zjazd straży rejonu olkuskiego w Bolesławiu.

Dnia 23 sierpnia odbył się w Bolesławiu zjazd straży ogniowych z rejonu olkuskiego, na który przybyły następujące straże: Bolesław, Laski, Bukowno, Olkusz (fabryka), Pomorzany, Olkusz (miasto), Krzykawka.

Zjazd rozpoczął się zbiórką straży na placu obok wspinalni, gdzie raport od poszczególnych dowodów drużyn odebrał zast. nacz. rejonu Jerzy Kosobudzki.

Niedopisały straże z Ujkowa Starego, Starczyna.

Raport z całości przyjął wiceprezes okręgu p. Ludwik Fajer, w otoczeniu st. instr. E. Wochtmana z Zawiercia, B. Pojdy i K. Polcera z Klucz, zaproszonych w charakterze sędziów.

Przy dźwiękach orkiestry Straży Bolesławskiej udano się do miejscowego kościoła na nabożeństwo, podczas którego kazanie wygłosił ks. kanonik Marceli Jezierski.

Po defiladzie wyruszono na plac ćwiczeń, gdzie odbyły się zawody konkursowe dla straży grupy IV-ej. Pomimo deszczu licznie zgromadzona publiczność z dużem zainteresowaniem śledziła przebieg zawodów.

Poszczególne momenty zawodów i zjazdu zostały uwiecznione fotografją.

Rozporządzenie porządkowe P. Wojewody Kieleckiego.

z dnia 18 lipca 1931 r.

o zapobieganiu pożarom.

Na podstawie art. 108 pkt. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z d. 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (D. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządzam, co następuje:

I. Zapobieganie pożarom.

§ 1. Zabrania się:

a) przenoszenia ognia odkrytego w obrębie budynków mieszkalnych i gospodarskich oraz wyrzucania gorącego popiołu na miejsca otwarte, niezabezpieczone odpowiednio;

b) palenia tytoniu w stodołach, gumnach, stajniach, oborach, chlewach, na strychach i poddaszach oraz warsztatach, obrabiających drzewo, składach materjałów łatwopalnych, garażach i t. p.;

c) używania w pomieszczeniach w punkcie b) wymienionych światła o płomieniu odkrytym za wyjątkiem specjalnych, osłoniętych ze wszystkich stron latarni gospodarskich, uniemożliwiających styczność płomienia z materjałami palnemi;

d) młócenia lokomobilą parową, niezaopatrzoną w iskrochron lub odpowiedni ochraniacz, w obrębie budynków, krytych materjałami łatwopalnemi;

e) strzelania w obrębie budynków z ładunków zawierających palne przybitki;

f) pozostawiania dzieci w budynkach przy rozpalonych ogniskach bez dozoru osób odpowiedzialnych, względnie w okolicznościach, umożliwiających dzieciom wzniecenie ognia, zabawę zapałkami, zapalniczkami i t. p.;

g) używania nafty, benzyny i innych łatwopalnych płynów do rozpalania ognia w paleniskach pieców i kuchni;

h) gromadzenia w miejscach wykonywania robót stolarskich, kołodziejskich i t. p. wiórów i trocin ponad produkcję dzienną;

i) suszenia przędzy, lnu i konopi na piecach lub w pobliżu tychże;

k) urządzania ołtarzy w czasie procesji Bożego Ciała w pobliżu łatwopalnych budynków, tj. krytych materjałem łatwopalnym w szczególności słomą;

l) przechowywania łatwopalnych materjałów, jak drzewo, węgiel, siano, słoma, meble i t. p. na strychach domów mieszkalnych.

§ 2. Palenie ognisk, spalanie śmieci, odpadków oraz wypalanie beczek w obrębie zabudowań lub w sąsiedztwie stogów i stert jest bezwzględnie wzbronione. Powyższe czynności dozwolone są nie bliżej niż w odległości 100 metrów od budynków lub stert, zaś wypalanie sitowia, łąk i t. p. tylko po uprzedniem zawiadomieniu władzy gminnej lub posterunku policji, albo najbliższej straży pożarnej i winno się odbywać zawsze w warunkach, uniemożliwiających przeniesienie się ognia na zabudowania lub lasy.

O ile chodzi o rozgrzewanie dziegciu, smoły asfaltu, to czynności te mogą być uskuteczniane w odległości conajmniej 6 metrów od zabudowań i łatwozapalnych przedmiotów. Podczas tych czynności kocioł winien być nakryty pokrywą, a obok winna być przygotowana dostateczna ilość piasku dla zasypania w razie potrzeby płomienia.

§ 3. Rozpalanie ognisk w lasach i w odległości 100 metrów od tychże w czasie od 1 kwietnia do 1 listopada jest wzbronione. Wyjątek stanowią ogniska, konieczne do ugotowania strawy dla osób pracujących w lasach. Ogniska te można rozpalać przy zachowaniu następujących ostrożności:

a) przed rozpaleniem ogniska winna być zgrabiona ściółka w promieniu 1 metra od ogniska;

b) ogniska należy nieustannie pilnować;

c) przed opuszczeniem ogniska należy je zagasić i zasypać ziemią.

Palenie kory, gałęzi i odpadków, pozostałych po wyrębie i obróbce drzewa, dozwolone jest tylko pod nadzorem administracji leśnej z zachowaniem warunków, przewidzianych w § 2 dla wypalania łąk.

Palenie tytoniu w lasach przez osoby niezatrudnione w nim jest w czasie od 1 kwietnia do 1 listopada wzbronione.

§ 4. Palenie ogni sztucznych, puszczanie rakiet, fajerwerków w pobliżu osiedli wiejskich dozwolone jest za uprzedniem zezwoleniem zarządu gminy i w każdym razie nie bliżej niż w odległości 200 metrów od najbliższych budynków, stert, lasów, zagajników it.p. W miastach i osadach powyższe czynności mogą być uskuteczniane za zezwoleniem zarządu gminy w warunkach uzależnionych od okoliczności miejscowych.

II. Obowiązki ludności ze względu na niebezpieczeństwo pożaru.

§ 5. Każda osoba w razie zauważenia pożaru lub powzięcia wiadomości o wybuchu pożaru obowiązana jest natychmiast zaalarmować o tem mieszkańców odnośnego osiedla lub zawiadomić o tem najbliższą władzę gminną (burmistrza, wójta, sołtysa), posterunek policji państwowej albo straż ogniową. Do celów alarmu należy użyć najbliższych będących do rozporządzenia urządzeń alarmowych.

§ 6. Jeżeli chociażby jedno z zabudowań nieruchomości pokryte jest materjałem łatwopalnym, właściciel jej obowiązany jest posiadać stale po jednem wiadrze, siekierze, łopacie, tłumnicy oraz beczkę napełnioną wodą, o ile w pobliżu budynków t. j. w odległości co najwyżej 30 mtr. niema innego zbiornika wody (rzeka, staw, sadzawka lub inny sztuczny zbiornik). Beczkę można opróżnić z wody dopiero z nastaniem mrozów.

Przedmioty te winny być przeznaczone wyłącznie do celów przeciwpożarowych i znajdować się stale w miejscach dla każdego łatwo dostępnych.

Niezależnie od rodzaju pokrycia dachów właściciele każdych dziesięciu sąsiadujących z sobą budynków mieszkalnych, oznaczonych w poszczególnych osiedlach przez władzę gminą, obowiązani są utrzymywać stale w miejscach dostępnych cztery bosaki, cztery wiadra, jeden topór i jedną trąbkę (bekadło), przeznaczone wyłącznie do celów przeciwpożarowych.

W miejscowościach, w których istnieje należycie zorganizowana straż ogniowa, może powiatowa władza administracji ogólnej na wniosek właściwego zarządu gminnego zwolnić mieszkańców od obowiązku przewidzianego w ustępie poprzednim.

§ 7. W warsztatach, w których się obrabia łatwozapalne materjały (stolarskich, kołodziejskich, stelmachowskich, tokarskich, bednarskich, powroźniczych, przędzalnianych, tkackich i t. p.) winny się znajdować stale kadzie z wodą oraz 2 wiadra ewentualnie gaśnice.

§ 8. Sprawę czasowego użycia wód publicznych i prywatnych w wypadku pożaru reguluje art. 130 ustawy wodnej z dnia 19-go września 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 62, poz. 574).

§ 9. Na wezwanie właściwych władz (§ 13) każdy mieszkaniec osiedla w promieniu 15 km. od miejsca pożaru posiadający konie, wozy lub samochód (y), obowiązany jest w razie alarmu dostarczyć konie wraz z uprzężą, a w razie potrzeby z wozem, względnie samochód z obsługą na miejsce wskazane. Konie i samochody ciężarowe mają być użyte do przewiezienia strażaków, sikawek, beczek i innych narzędzi pożarnych oraz dla wożenia wody na miejsce pożaru, samochody zaś osobowe jedynie do przewożenia poparzonych i rannych.

Obowiązkowi powyższemu nie podlegają konie i samochody, których właściciele z mocy innych przepisów zwolnieni są od świadczeń.

Pozetem każdy mieszkaniec na żądanie właściwych władz lub organów obowiązany jest:

a) dostarczyć wszelki sprzęt ratunkowy, stanowiący jego własność, a więc: beczki, wiadra, drabiny, bosaki, łopaty, siekiery, tłumnice i t. p.

b) zezwolić na przejście lub przejazd przez jego terytorjum strażakom, spieszącym do pożaru;

c) przyjąć na przechowanie mienie pogorzelców, części ubrania i ekwipunku strażackiego, złożone u niego przez władze gminne, policję lub straż pożarną.

§ 10. Wszyscy mieszkańcy, a w pierwszej linji bezpośredni sąsiedzi objętej pożarem nieruchomości obowiązani są na wezwanie właściwych władz lub organów wziąć udział osobiście pod kierownictwem osób, uprawnionych do prowadzenia akcji ratunkowej w gaszeniu pożaru przez:

a) dostarczenie i podawanie wody w naczyniach;

b) pracę przy sikawkach i innych narzędziach strażackich;

c) usuwanie przedmiotów zagrożonych przez ogień.

Przed ugaszeniem pożaru nikt przy nim zatrudniony nie może się oddalać bez zezwolenia kierownika akcji obronnej.

Od wyszczególnionych w niniejszym paragrafie obowiązków zwolnione są osoby chore, dotknięte ułomnością fizyczną, kobiety, starcy i dzieci do lat 16, oraz pełniący w danej chwili obowiązki służbowe urzędnicy państwowi i komunalni, oraz osoby duchowne.

§ 11. W wypadku pożaru lasu wszyscy okoliczni mieszkańcy wolni od pracy mają stawić się na wezwanie właściwych władz lub organów na miejsce pożaru.

Wezwani do gaszenia pożaru lasu winni stawić się z siekierami, łopatami, motykami i innemi narzędziami, potrzebnemi do gaszenia pożaru.

Jeżeli pożar lasu trwa dłużej niż połowę doby, powiatowe władze administracji ogólnej mają prawo wyznaczyć zmiany grup ratowniczych z pośród mieszkańców gmin okolicznych, położonych w promieniu do 15-tu kilometrów.

III. Organizacja akcji ratowniczej.

§ 12. Stróże nocni winni być zaopatrzeni w trąbki (bekadła) i zwracać bacznie uwagę na powstające pożary, alarmując o tem niezwłocznie.

W każdej wsi przed domem sołtysa, względnie urzędem gminnym, a w miastach w miejscu przez Magistrat wyznaczonem winien się znajdować dzwon lub inny przyrząd alarmowy. Przepis ten nie obowiązuje o ile w danej miejscowości znajduje się straż pożarna, posiadająca przyrządy alarmowe.

Przyrządy alarmowe można używać jedynie w wypadku pożaru lub na skutek alarmu, zarządzonego przez właściwe władze lub organa względnie przez naczelnika lub instruktora straży pożarnej.

Osoby, instytucje, posiadające syreny fabryczne, telefony, dzwony i t. p., obowiązane są na żądanie osób powołanych umożliwić dokonanie alarmu za pomocą tych przyrządów.

§ 13. Właściwemi władzami i organami, powołanemi do wydawania zarządzeń przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu, są władze gminne (burmistrz, wójt, sołtys), a w razie ich nieobecności komendant miejscowego oddziału policji państwowej, względnie w jego zastępstwie każdy inny fukcjonarjusz Policji Państwowej.

Kierownictwo akcją ratowniczą należy do wymienionych w ustępie poprzednim władz i organów do czasu przybycia na miejsce pożaru straży pożarnej, której naczelnik obejmuje następnie kierownictwo.

Wszystkie osoby, biorące udział w akcji obronnej, pogorzelcy i mieszkańcy domów zagrożonych winni się bezwarunkowo podporządkować zarządzeniom kierownika akcji ratowniczej, zmierzającym do opanowania i niedopuszczenia ognia do innych zabudowań.

§ 14. Władze gminne (burmistrz, wójt, sołtys) dokonywują przynajmniej raz na rok, a zwłaszcza w porze letniej, wraz z przedstawicielem miejscowej straży pożarnej przeglądu wszystkich narzędzi i urządzeń, przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu, oraz

sprawdzają jaknajczęściej, czy ludność przestrzega zawartych w niem przepisów.

Każdy mieszkaniec osiedla obowiązany jest wskazanym wyżej osobom umożliwić przeprowadzenie kontroli przeciwpożarowej w obrębie swej posiadłości.

Wyżej wymienione władze ustalą corocznie kolejność dostarczania zaprzęgów i samochodów w obrębie każdej miejscowości, aby o ile możności unikać dorywczej rekwizycji. Również winno być ustalone zgóry dopuszczalne obciążenie ładunków na każdą parę koni i na każdy samochód na wypadek pożaru, z uwzględnieniem miejscowych warunków drogowych.

IV. Przepisy końcowe.

§ 15. Przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia podlega karze grzywny do 500 złotych, lub karze aresztu do dni 14, albo obu tym karom łącznie.

Odpowiedzialność za przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia przez niepełnoletnich lub bezwłasnowolnych ciąży na rodzicach, lub osobach sprawujących opiekę, w wypadkach stwierdzenia braku dozoru z ich strony.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1931 r. Z tym dniem tracą moc obowiązującą „Przepisy o ochronie od pożarów po wsiach i miasteczkach" ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Województwa Kieleckiego Nr. 5 z dnia 23 maja 1925 r.

Wojewoda: w/z *A. Bratkowski.*
Wicewojewoda.

Zasiłki z P. Z. U. W.

Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych, w czasie od 1 maja do 30 czerwca r. b., przyznał zasiłki O. S. P. Województwa Kieleckiego w wysokości następującej:

Okręg Będziński.

Błędów zł. 258. — Czeladź zł. 150.—Łosień zł. 158.75. — Niezdara zł. 166. — Sączów zł. 214.50. — Tuczna Baba zł. 214.50.— Ujejsce zł. 177.50. — Rogoźnik zł. 184.50. —

Okręg Częstochowski.

Biskupice zł. 340.— Czarny Las zł. 120.— Hutki zł. 340.— Iwanowie zł. 340.— Kiedrzyń zł. 120.— Kuków zł. 146.25.— Piła zł. 340.— Przyrów zł. 340.— Rędziny zł. 120.— Szyszków zł. 136.— WielkiBór zł. 340.— Zajączki I zł. 340.— Zajączki II zł. 340.—

Okręg Jędrzejów.

Łukowa zł. 146.25.—Mstyczów zł. 146.25.— Mzurowa zł. 450.— Borszczowice zł. 150.— Jaronowice zł. 400. — Zielonki zł. 540. —

Okręg Kozienice.

Garbatka zł. 214.50.—

Okręg Konecki.

Bedlno zł. 146.25.—Chlewiska zł. 166.75 — Gosań zł. 340.— Gowarczów zł. 138.— Kamienna (Skarżysko) zł. 136.50.— Kozia Wola zł. 78.— Niekłań I zł. 136.50.— Niekłań II zł. 165.— Odrowąż zł. 87.25.— Ruda Maleniecka zł. 165.— Stąporków zł. 214.50.— Zuzowy zł. 379.—

Okręg Miechów.

Maków zł. 136.50.— Zarogów zł. 150.—

Okręg Olkusz.

Kolbark zł. 390. — Kleszczów zł. 340.— Skała p/Ojcowem zł. 313.50.— Trzyciąż (Szk. R.) zł. 589.—

Okręg Opatów.

Wlonice zł. 440. —

Okręg Pinczów.

Bejsce zł. 340. — Chroberz zł. 203. — Chruszczyna W. zł. 340. — Działoszyce zł. 200. — Kije zł. 340.— Ksany zł. 247.75. — Opatowiec zł 146. — Podlęzie zł. 340. — Rzemienowice zł. 165. — Stępowice zł. 340 — Stradów zł. 340. — Wiślica zł. 340. — Zagórzyce zł. .165.—

Okręg Radom.

Goryń zł., 340.—

Okręg Sandomierz.

Sandomierz zł. 1.000.—

Okręg Stopnicki.

Górka zł. 3.000.—

Okręg Włoszczowa.

Różnia (Szk. R.) zł. 340.—

Odznaczenia.

Zarząd Związku Straży Pożarnych woj Kieleckiego na posiedzeniu w dniu 28-ym sierpnia r. b. załatwił następujące wnioski o odznaczenia.

Postanowiono wystąpić z wnioskiem do władz Głównego Związku Straży Pożarnych o przyznanie następujących odznaczeń.

SREBRNEGO KRZYŻA ZA DZIELNOŚĆ I ODWAGĘ.

Druhom Marjanowi Kaczmarskiemu i Józefowi Kwaskowi — członkom O. S. P. w Zbigniewicach.

Na temże posiedzeniu postanowiono przyznać następujące odznaczenia:

ZNAKI ZA WYSŁUGĘ 50 LAT.

Druhom Leonowi Smużyńskiemu, Michałowi Kwapniowi, Piotrowi Zdechlikowi, Józefowi Zdechlikowi i Wincentemu Kańskiemu — honorowym członkom O. S. P. w Miechowie.

ZNAK ZA WYSŁUGĘ 45 LAT.

Druhowi Józefowi Kozłowskiemu — naczelnikowi O. S. P. w Miechowie.

ZNAK ZA WYSŁUGĘ 40 LAT

Druhowi Ludwikowi Szafarskiemu — członkowi O. S. P. w Miechowie.

ZNAKI ZA WYSŁUGĘ 35 LAT

Druhom Henrykowi Zaporskiemu i Wincentemu Budzińskiemu — członkom O. S. P. w Miechowie.

ZNAKI ZA WYSŁUGĘ 30 LAT

Druhom Szymonowi Wesołowskiemu, Janowi Szczecińskiemu, Konstantemu Olkuśnikowi i Aleksandrowi Włodarczykowi — członkom O. S. P. w Miechowie.

ZNAKI ZA WYSŁUGĘ 25 LAT

Druhom Janowi Grządzielowi i Tomaszowi Trzepatowskiemu — członkom O. S. P. w Miechowie.

ZNAKI ZA WYSŁUGĘ 20 LAT

Druhom Feliksowi Bonenbergowi, Antoniemu Kańskiemu, Antoniemu Kwapińskiemu, Juljanowi Kwapieniowi, Janowi Zdechlikowi, Zygmuntowi Jeżewskiemu, Władysławowi Książkowi i Michałowi Gawęckiemu — szeregowym O. S. P. w Miechowie, Bolesławowi Morze — członkowi O. S. P. w Dąbrowie Górniczej, oraz Józefowi Prasałkowi — członkowi O. S. P. Kopalni „Jerzy" w Niwce.

ZNAKI ZA WYSŁUGĘ 15 LAT

Druhom Janowi Rzemieniecowi, Piotrowi Zdechlikowi, Stefanowi Olkaśnikowi, Romanowi Kościuszce, Piotrowi Spiechowiczowi, Józefowi Zdankiewiczowi, Stanisławowi Pasternakowi, Andrzejowi Wiśniewskiemu i Stanisławowi Kwietniowi — szeregowym O. S. P. w Miechowie; Czesławowi Grajnertowi, Józefowi Górze i Tadeuszowi Kędzierskiemu — członkom O. S. P. w kopalni „Jerzy" w Niwce.

ZNAKI ZA WYSŁUGĘ 10 LAT

Druhom Ludwikowi Kisielowi, Józefowi Klusce,— szeregowym O. S. P. w Miechowie: Ludwikowi Sosze, Józefowi Kocielskiemu, Józefowi Dudkowi, Józefowi Niezgodzie i Stefanowi Czajce — członkom O. S. P. w Świątnikach; Piotrowi Wyparskiemu, Stanisławowi Chudzickiemu i Janowi Proboszczowi — członkom O. S. P. w Dąbrowie Górniczej; Albinowi Rożkowi, Ludwikowi Kozłowi i Adolfowi Steigerwaldowi — członkom O. S. P. Zakładów Ostrowieckich; Marcinowi Korczakowi, Janowi Stefańskiemu Stanisławowi Kazikowskiemu, Leonowi Fijałkowskiemu, Feliksowi Bobromskiemu, Władysławowi Durmie, Janowi Ścisławskiemu, Stanisławowi Durmie i Franciszkowi Kieszkowskiemu — członkom O. S. P. w Połańcu.

LISTY POCHWALNE

Druhom Mieczysławowi Komerowi i Czesławowi Grajnertowi — członkom O. S. P. kop. „Jerzy" w Niwce.

L I S T A

Naczelników, którzy ukończyli trzydniowe kursy przeszkoleniowe dla naczelników rejonowych w Kielcach, Radomiu i Zawierciu z Okręgów:

BĘDZIN. Danecki Stanisław. Krzykawski Antoni. Kulaj Józef. Nagły Władysław.

BUSKO - ZDRÓJ. Kaflarz Szczepan. Ludczak Bolesław. Zawada Teodor.

CZĘSTOCHOWA. Bilski Wacław. Sojecki Wacław.

JĘDRZEJÓW. Dąbrowski Bolesław. Frydel Antoni. Jaszczykowski Jan. Krzystek Józef. Nawarro Bazyli. Ordysiński Franciszek.

KIELCE. Bednarski Marjan. Cieślik Stanisław. Fiedler Gustaw. Kaczorowski Stanisław. Król Wincenty. Ordysiński Franciszek. Osełkiewicz Wiktor. Pierzak Aleksander. Przeniosło Roman. Ptak Stanisław. Reguła Edward. Sieradzki Józef. Toporek Jan. Ząbek Marjan. Zieliński Mieczysław.

KOŃSKIE. Czarnota Maciej. Michałowski Stefan. Widel Zdzisław.

OLKUSZ. Hoinkes Robert. Królikowski Konstanty. Kwapisz Edward. Litewka Stanisław. Wajzler Feliks.

OPATÓW. Bieńko Maksymiljan. Gałkowski Mieczysław. Kulbicki Henryk Eugenjusz. Kontowniak Tomasz. Małkiewicz Adam. Michałowicz Bazyli. Turketti Juljan.

OPOCZNO. Michnicki Leon. Nowak Longin. Śledź Daniel. Szafrański Wacław. Szymański Jan. Wojtaszek Józef.

PIŃCZÓW. Maniak Jan. Malinowski Wincenty.

RADOM. Karsch Józef. Körber Stanisław. Madej Stefan. Majewski Edward. Masternak. Pękacki Stanisław. Piekarski Kazimierz. Pietrzyk Szczepan. Pudzianowski Franciszek. Sikorski Franciszek. Sznyrowski Stefan. Szpaderski Jan. Wrzeszczowski Jan. Zacharski Rajmund.

SANDOMIERZ. Gabryś Jan. Kaliba Franciszek. Miznida Jan. Perekładowski Stanisław. Smoła Michał.

WIERZBNIK. Domoradzki Euzebjusz. Hupałowski Edward. Kwieciński Walery. Szymański Adam.

ZAWIERCIE. Cieśla Stefan. Czapla Franciszek. Grabowski Szczepan. Hetmańczyk Adolf. Janoska Jan. Lipski Piotr. Merta Stanisław. Machura Juljan. Palucha Wacław. Przybyła Jan. Psikuta Piotr. Szczygiel Kazimierz. Troczyński Jan.

Plan działalności

Związku Straży Poż. Wojew. Kieleckiego na miesiąc październik

2, 9, 16 i 23 — Urzędowanie Prezydjum i inspektora w biurze Związku.

30 — Posiedzenie Zarządu, pozatem inspekcje Okręgów i straży oraz udział delegatów w zawodach Okręgowych i manewrach.

KOMITET REDAKCYJNY: Prezydjum Zarządu Związku Straży Pożarnych Woj. Kieleckiego.
Redaktor odpowiedzialny — Józef Plebanek.

WYDAWCA: Wydział Wydawniczy Głównego Związku Straży Pożarnych R. P.

Drukarnia Rolnicza, Warszawa, Złota 24.